

آخرین پیام میثاق با شهدا

نمای جمیع هفته گشته اینبار به خاطر زنده کرد،
خاطر مهدای بخون خفته هفته شهربور در بهشت
هراب امانت آیت الله طالقانی انجام گرفت.
در این مراسم که از غصنه و شکوه خاصی
خوردار بود آیت الله طالقانی من بنجیل از شهادا با
مومنین دو خطبه به بررسی مسائل روز پرداختند
ت آن طالقانی در خطبه اول خود طی سخنان گفتند:
در منطق ایام، قرآن مسئله مرگ بخصوص برای
اساهنای مجاهد و پیشو و شهداء حل شده است در
آن آیه قرآن با صراحت و فساطع مسیکوید درباره
اساهنیک در راه خدا کهنه کهنه مرگ را بردازید
گویند اینها مرده اند بلکه اینها زنده هستند ولکن پیشتر
دم و شما چنین استعاری ندارید. این راهی است که
بیهاء باز کردند و دیوارین این زندگی و زندگی آخرت
برداشتند و این راز برای انسانها گشودند. این مرگ
ست تحول است.

از زندگی به زندگی دیگر از رحم طبیعت به فضای
برگ و وسیع و عالی اله، این راه خداست.... راه
دعا همین است راه نجات خلقهاست راه انسانهاست.
بیت الله افزودن اگر انسان گوشهای بشنید و در افکار
در آندیشه و خیالات خود فرو بردو و شنها تسبیح
گویید این از نظر اسلام منشاء تقرب به خدا نیست چه
ساسا کسانیکه در گوشهای نشسته و بزبان، سجال الله
پیگویید و در پوشان آندیشه های خود آلوگی و شنجه های
بطیاطی است چه ساسانی که الله اکبر می گویند ولی
مال و شرور و قدرت طلبی و شهوات را بزرگتر از
هر چیز میداند....

آیت الله طالقانی افزودن: شهدا چینی هستند، شهدا
آنما الهمابخش هستند، شهدا در قلوب مردم زنده اند
شهدا در زند خوازند هستند.

این تحول و این انقلاب شهادت که یک انسان
وده و ساقط را یک مرتبه بالا میرید این خاصیت
شهادت است....

اطلاعیه
جنیش مسلمانان مبارز
بنام خدا

پدر — سرور و عزیزان مان در گذشت.
پنهان مستضعفان — مفسر کبیر قرآن — مجاهد
نقی بزرگ از میان ما رفت.
محبوبش — خدای مهرابان اورا ازما گرفت — از
جهای یشمار — از اندوه بزرگ آزادش ساخت —
فت و مارا با سار سنگینی از مشویت بر جای

طلقاتی بزرگ — مجاهد نstone — مبلغ و آسوزگار
مسفر قرآن — آنکه کتاب را از تنهایی بزرگ — در
بین ما خارج ساخت — کسیکه آسرا سیمان خلق باز
رداندید — آنکه کیچی که چون بمعنی نور — قرآن خدا رسید
ر آن سرچشمه نور و روشنائی — روان و دیدارش را
نشو داد — تنها و دست خالی باز نگفتست برتوی از آن
بیع معرفت و زندگی بر کالبد مرده ساده و چان و
ایات تازه بخشدید — ما همه از آن پرتویی و گرفتیم.
لعلی تازه باقیم.

او برای ماظهر تقو و صدافت — شهامت و ایثار
د — او برای ما نزونه اعلای عشق به ازمانهای انسانی
آزادی و عدل و بمناید خودش — قسط بود.
با تمام وجود رسانی از آزادی انسانها و حاکمیت
حیدری پیکار می کرد و بیش از هر کس از ناصر مدعا
عدم صدافت ها رنج میررد.

از هر جایی ماندیم باو بناء منی بر دیدم تا با سخنان
نم و امیدبخش و با آیات حیات بخش قرآن که می خواهد
نگریسمان دهد — به ادامه راه — به استفهامات شویقمان

امام درسوگ برادر

بسم الله الرحمن الرحيم
الله و آنالله راحمون و منهم و من
قضى نحبه و منهم من ينتظر عمر طولاني
این عیب را دارد که هر روز عزیزی را از
دست مددهد و به سوگ خصیتی می تشنید
و در غم برادری فرو میرود مجاهد عظیم -
الثان و برادر سپاراعزیز حضرت ححت -
الاسلام والمسلمین آقای طالقانی از بین ما
رفت و به ابدیت پیوست و به ملاع علا با
احداد کرامش مخصوص شد . برای آن بزرگوار
سعادت و راحت و برای ما وامت ما تأسف
و تأثر و اندوه . آقای طالقانی یک عمردر
 jihad و روشنگری و ارشاد گذراند او یک
 شخصیتی بود که از حبسی به حبس و از
 ونجی به رنج دیگر در رفت و آمد بود و
 بقیه در صفحه ۵

— یکی از اصولی که کشورهای غیر متعهد ملزم به اجرای آن هستند،
اصل ضد امپریالیستی — استعماری و نژاد پرستی می باشد. اما تا بحال
چقدر موفق به اجرای این مهم شده اند...؟

پس از پایان چنگ جهانی دوم و سرکرده شدن
میرپالمس امریکا و نفوذ روسیه و سلطه اش بر
فارغش، نضادهای بین ایستادو اوج گرفت و بدود
طب رفیق تدبیل شدند، در طی این حرکت هر کدام
معنی پسر غارت هر چه سپیشتر مسافع کشورهای
نوجوک و افزایش قدرت خود در مقابل رقبه را
اشتند و در این رابطه کشورهای عقب نگذاشتند
نه رازی بر چشم اقتصادی سیاسی و پایان نولوی
نوفد قرار دارند. از طرف دیگر بعضی از کشورهای
جهان سوم، برای فاتق آمدن بر مشکلات سیاسی -
اقتصادی و اجتماعی و گیری از زیر سلطه ناخواسته
بن دوابر قدرت امید به سازمان ملل پستند اما از
جایایی که سازمان ملل مانند هر تشکل جهانی دیگر
ر مقابل خط منشی تجاوز کارانه ایران قدرتها کاری از
پیش نمیزد، توانست بخواست حقه این کشورها
سوایی کوید. نیزه ایجاد بعضی از کشورهای در صدد
اقتنان راه حل دیگری شدند. بهمین منظور «تیتو»

ضرورت تداوم انقلاب

آن وسیله نفتن است، هر جزئی از نظام فرهنگی اسلامی با زندگی مردم پیوستگی نداشته باشد. آموزش با تعلیم و تربیت بعنوان بخشی از فرهنگ زالمه علیست که در کارهای جامعه مصرف کننده باشد و با چند متصدترین تیروهای جوان و مصرف نیروها و امکانات اقتصادی فراوان حول معور مصرف پیغام خود، یعنی با تربیت تکوکرات و بورکات در خدمت نظام سورکرانیک قرار گرفته و زمینه را برای ورود فرهنگ و اندیشه و اقتصاد ییگانه هموار نماید و انسان را آنچنان در زیر چرخهای خود کند که قادر سرتبلند کردن و نفس کشیدن ندانه باشند و رشتهای تمهید و مستولیت را در فرد بنا نمودی و اضطراب مخلل کنند. اما آموزش و پرورش اسلامی یک نظام تولید کننده و پیوستایست. یعنی در این نظام معلم و حقوقدان و.... هرگز از این حرفة‌ها بعنوان یک وسیله برای امرار معاش استفاده نمیکند. بلکه فرد تنه فرهنگ است و در حقیقت یکی از وزیرگاهای لاب این است که مردم با بازگشت به «خوشنوی اصلی پیش» جایگاه و ارزش انسانی خاص خود را می‌بایند این بازگشت آنچنان نیروی عظیمی را در جامعه ایجاد کنند که می‌تواند بزرگترین لطمات و خسارات را بر کفر علم، فساد و تباہی و.... وارد آورد. چیزی که بعد از انقلاب حاصل اهمیت است رشد و تداوم انقلاب رهنگی است و اهمیت این مسئله بقدرتی است که نوان شوق و ایستادی در رشد فرهنگی را بتحابه انحراف و کجراء کنیده شدن انقلاب تلقی کرد.

فرهنگ پدیده‌ای است که تحت شرایط معمین اریخی و اجتماعی از لبل شوده‌ها من جزو شد و شکل گیرید و میوه میدهد و در متن جامعه عمل میکند و این واقع یکی از وزیرگاهای فرهنگ اسلامی است که هرگز منفک از متن زندگی توده‌ها نبوده است. برخلاف هنگ غیره، که در متن زندگی جاری نمیشود و جدا از

تعییری بهتر از این نمی‌شد، ارائه داد. در دو کلام امام شخصیت مودی را ترسیم کرد که‌مرگش—نه بگوئیم شهادتش— خربهای سهمگین و کیچ‌کننده بر قلب و روح خلقی دردمدند وارد کرد.

میلیونها انسان سراسمه‌جهنم از خواب صبحگاهی گشودند و از تکان حادثه و عطست فاجعه، حیرت‌زده، با نایاوری به صدای لرزان گوینده رادیوگوش می‌دادند.

آیا درست می‌شینیدند که پیاه و یاور خود را ازدست داده‌اند، و چند لحظه بعد که خبر تنکار می‌شود، و در درستی آن شک، نمی‌توان کرد از درد و اندوه بخود می‌بیچند، قلبشان فشرده می‌شود، بغض در گلوها، کلوله می‌شود و راه بر تنفس می‌گیرد.

خدايا! می شود باور کرد که طالقانی،
آن مرد بزرگ، آن همیشه مبارز، آن
نوشی، آن مجاهد کبیر، دیگر زنده
نمی‌شد. سرانجام بغضها می‌ترکند و ناله

۵۸ شهريور ۱۴۰۰ شنبه چهار

پدر دیگر
در میان ما
نیست...
اما...

شہیدان پیام وارثان پیام چ

روزین روزه نام شهدان، همهچنین، ورد پادشاه است و ز آنها بدیلبری و یا گان، فداکاری و چانیازی، ایمان صداقت یاد می شود - حمامه فرزندان شهدان خلق را جانب همه کن، از دولت تسلیت، احزاب تا نندگوهاش تبلیغاتی و وسائل ارتیفیسی جمعی، تسبیحاتی می شود و لی مسخور ند کسانی که پیام بهدیدان را بازگو کنند و خواست و آرمان و همه بیزیاهای برگ و عزیزی را که بخاطر شنیده استقبال نمودند و همانها شفاف و برا ساخت خیابانها و کوچه ها پا نون باک خوبیش نقش انقلاب سرخ کشیدند، مطریح شدند آیا موقع آن ترسیمه است که واریان بهدیدان، که از زیبایی از مشمولین خود در برای خونهای که می باشند بی نهال انقلاب رسخته شد، چنانی که بسیاری بیرونی پرداخت گردیدند، بعمل آورند همه اعتراف این کثیم که شهدان ما بطریزی باشکوه و بین نظر و ر او زج سیاهی و کمال رسالت خود را در برای انقلاب انجام دادند، یک چهره انقلاب را که خون خدید با همراهت خوبیش بخوبی ترسیم و تکمیل کردند آیا ما که خود را ایام اور شهیدان و امام حمه ندهند راهی همی شماریم، چه کردیم، چهارم، دوم انقلاب یعنی

انقلاب فرهنگی ضرورت تداوم انقلاب

سله فرهنگ است و در حقیقت یکی از ویزیگی‌های اسلام بازگشت به «خوشنام اصلی شیش»، جایگاه و ارزش انسانی خاص خود را می‌یابند. این بازگشت آنچنان نیزی عظیمی را در جامعه ایجاد کنید که می‌تواند بزرگترین نظمات و خسارات را بر کفر ظلم و فساد و تباہی و... وارد آورد. چیزی که بعده هر انقلاب حائز اهمیت است رشد و تداوم انقلاب رهنگی است و اهمیت این مسئله بقدرتی است که توàn توقف و ایستادی در رشد فرهنگی را بستایه انحراف و کجراه کشیده شدن انقلاب تلقی کرد.

فرهنگ پدیده‌ای است که تحنت شرایط معنی اریخی و اجتماعی از لد توده‌ها می‌جوشود و شکل ایجاد و میره میدهد و در متن جامعه عمل میکند و این واقع یکی از ویزیگی‌های فرهنگ اسلامی است که برگز منفک از متن زندگی توده‌ها نبوده است. برخلاف هنگ غریب، که در متن زندگی جاری نمیشود و جدا از

شماعی که مردم مادر آغاز انسقلاب و در دوران پر نهضت اسلام آن داده‌ایم با جوش و خروش تکرار می‌کردند «آزادی - استقلال - جمهوری اسلامی» بود، گرچه برداشت‌های گوگنگوین را در اذعان یاجید می‌کرد. اما در هر جزئی از این شماع معنی و مفهومی خاص نهفته بود که در آن شرایط سخت و سنگینی از اصالح خاص و ویژه‌ای برخوردار بود. «آزادی» بمعنای رهایی از فرهنگ و ویژگی‌های واسطه با استعمار و امپراتریسم بود چرا که بدون از فرهنگ و اندیشه استعماری رسیدن به استقلال امری است مشکل و چه سای ناممکن. و نیکه بر جمهوری اسلامی دقیقاً یانگر این مسئله بود که همه اجزای این مکتب بهم پیوسته است. یعنی بدون پیاده کردن فرهنگ اسلامی رسیدن به حکومت اسلامی امری است بحال.

یکی از عده‌ترین مسائلی که در پرسه و تدابع انتساب باست، منجمل تفیقات اساسی و بنیادی گردد.

پیام طالقانی شهادت است و شورا

